

UHASSELT

UHASSELT MAGAZINE

**STUDENTEN BIOSTATISTICS
ONTMOETEN HUN 'IDOLEN'**

blz. 16

**DE MYTHES ACHTER DE
PINTEN EN LINTEN**

blz. 4

**ALUMNA VEVA DANIELS
BLIKT TERUG**

blz. 24

4

COVER STORY

Aan de toeg met een praeses, oud-praeses én kandidaat-praeses

10

ONDERZOEK IN ACTIE

Bie Plevoets over haar academische liefde voor herbestemming

13, 28 EN 36

UHASSELL IN ACTION

Nieuwtjes van UHasselt

16

DE WERELD EN UHASSELL

Masterstudenten Biostatistics willen hun land veranderen

20

PARTNERS IN INNOVATIE

Centrum Overheid & Recht en het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie

24

ALUMNUS IN DE KIJKER

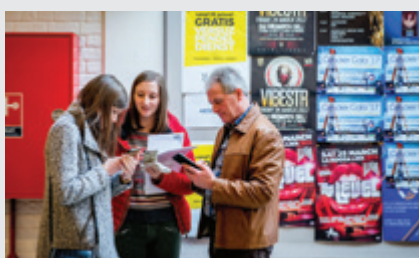
Veva Daniels, woordvoester Agentschap Wegen & Verkeer

30

UHASSELL WAS ERBIJ

Vragen staat vrij op SID-in en infodagen

32

TERUGBLIK/VOORUITBLIK

Zus Sien en broer Jeroen Drijkkoningen: UHasselt-doctorandi én collega's

38

TRENDWATCHING

Griet Verbeeck over trends in duurzaam bouwen

COLOFON

Concept en eindredactie:

Koen Santermans

Arne Biesmans

Redactie: Ann T' Syen

Vormgeving: Dave Bosmans

Mayte Gómez Sánchez

Fotografie: Liesbeth Driessen

Druk: Chapo

Verantwoordelijke uitgever:

Marie-Paule Jacobs

beheerder UHasselt

Universiteit Hasselt | Campus Hasselt
Martelarenlaan 42 | BE-3500 Hasselt

DE MOOISTE TIJD VAN JE LEVEN

Je hoort mensen vaak zeggen dat hun studententijd “de mooiste tijd van hun leven” was. Veel van die mooie herinneringen slaan niet noodzakelijk op de vele uren in de aula’s, klaslokalen of op die achter de boeken. De hechte vriendschap die ze aan de universiteit vonden, de dingen die ze náást hun opleiding samen deden... Dát zijn de momenten die hun herinneringen kleuren.

Die mooiste tijd van je leven? Dat is niet zozeer de verdienste van een universiteit (of toch niet uitsluitend). Het zijn vooral de studentenverenigingen die voor de animo zorgen.

Als jonge fysicastudent aan de UAntwerpen was ook ik lid van de studentenvereniging. Tot in het praesidium heb ik het nooit geschopt, maar ik heb me uiteraard wél laten dopen. Dat hoorde er gewoon bij, nietwaar... In die dagen was het studentenleven nogal eenzijdig. De doopfestiviteiten duurden drie volle dagen, tijdens de rest van het jaar waren er vooral veel cantussen. Altijd met witte jas en studentenpet – en bij voorkeur in een duister pand aan de Stadswaag.

Vandaag ziet het studentenleven er gelukkig een stuk gevarieerder uit. Fuiven en cantussen vormen – uiteraard – nog steeds een onderdeel van de activiteiten, maar daar houdt het al lang niet meer mee op. Aan onze universiteit sporten studenten tegen kanker, organiseren ze film- en schaatsavonden en zelfs lezingen waarop ministers komen spreken. De leden van praesidia zijn gepassioneerde, jonge mensen die vol schwing een engagement opnemen om het sociale leven op de campus mee vorm te geven. Ze bouwen, samen met ons, aan de UHasselt-community, ze nemen initiatief én verantwoordelijkheid. Ook op moeilijke momenten.

Toen vorig jaar de praesesverkiezingen onder vuur kwamen te liggen door buurtoverlast, hebben onze praesidia laten zien dat ze veel meer kunnen dan fuiven (organiseren). Praesesverkiezingen die vijf weken duren: dat is uniek in Vlaanderen. Een traditie die zij koesterden en wilden behouden. Dus gingen de verenigingen zélf het gesprek aan met de gemeente Diepenbeek. En kwamen ze met oplossingen. Die aanpak werkte, want dankzij hun ‘fuifbegeleiders’ wordt er op dit moment weer vijf weken lang gefeest op de campussen. Vijf heerlijke weken die ongetwijfeld de herinneringen van een nieuwe generatie UHasselt-studenten mee zullen kleuren.

Luc De Schepper
Rector UHasselt

VIJF MYTHES OVER STUDENTENVERENIGINGEN ONTRAFELD

“OOK EEN PRAESES MOET TOILETTEN POETSEN”

Wanneer u dit leest, zijn de UHasselt-praesesverkiezingen in volle gang. Terwijl kandidaat-praesessen strijden om de sjerp, zetten honderden studenten het vijf weken lang op een feestten. *UHasselt Magazine* brengt één oud-praeses (Bérénice Maris), een huidige praeses (Jasper Gevaert) én een kandidaat-praeses (Mats Ceusters) samen om – met een pintje in de hand – vijf mythes over studentenverenigingen te doorprikken.

MYTHE 2

DE PRAESES IS HET GROOTSTE FUIFBEEST VAN EEN OPLEIDING

Bérénice: Een praeses is véél meer dan een fuifbeest. Zodra je in het praesidium stapt, draait het om organiseren, delegeren en verantwoordelijkheid nemen. Jij zorgt er, samen met je team, voor dat andere studenten gezellig kunnen feesten. Zelf heb je de handen vol met duizend-en-één dingen. Jij draagt de eindverantwoordelijkheid, maar *de baas* ben je niet. Iedereen is daar omdat hij of zij daar *wil* zijn en jij moet hen motiveren om hun steentje te blijven bijdragen. Wie in het praesidium is een organisatietalent? Wie heeft er meer commercieel inzicht? En wie kan als geen ander sponsors vinden voor een evenement? Als praeses probeer je iedereen vanuit zijn persoonlijke sterktes te laten bijdragen. Maar als je wil dat alle leden zich voor 100% inzetten voor elk event, dan zal je jezelf voor de volle 110% moeten geven.

Jasper: Praeses zijn, is hard werk. Als praeses ben je de kapitein van de ploeg. Je draagt wel het brede lint, maar staat hiërarchisch niet hoger in rang. Als jij om vijf uur 's ochtends na een td geen toiletten begint te poetsen, kan je van anderen niet verwachten dat zij de handen uit de mouwen steken voor het rotste klusje van de avond. Je moet het goede voorbeeld geven en mensen motiveren en enthousiasmeren om er voluit voor te blijven gaan. Dat vraagt enorme zware inspanningen en het is niet altijd eenvoudig, maar het is wel de moeite waard."

Mats: En het blijft een *team effort*, he. Jij bent de praeses, maar zonder de rest van je praesidium kan je helemaal niets. ►

MYTHE 1

IN EEN STUDENTENVERENIGING GAAT HET ALLEEN OM FEESTEN EN DRINKEN

Jasper Gevaert: Een grote misvatting. Natuurlijk organiseren wij fakbars, cantussen en td's. En toegegeven: daar wordt best wat alcohol gedronken. Maar even goed nodigen we onze leden uit op een film- of bowlingavond, een schaats-uitje, een sportevenement of een actie voor het goede doel.

Bérénice Maris: Themis (*rechten, red.*) co-organiseerde onlangs nog een lezing van minister van Justitie Koen Geens. Een interessant event voor onze leden dat helemaal niets te maken heeft met feesten of alcohol.

Mats Ceusters: Een studentenvereniging wil er in de eerste plaats voor zorgen dat mensen uit dezelfde opleiding elkaar beter leren kennen in een prettige sfeer. En op die manier leer je in groep ook makkelijker mensen van andere opleidingen kennen. Op donderdag is er traditiegetrouw een td, maar ook op andere dagen willen we gezellige activiteiten organiseren. We willen ervoor zorgen dat iedereen die aan de UHasselt studeert, een fijn sociaal leven kan opbouwen en zijn medestudenten op een gezellige manier kan leren kennen. Studeren doe je niet

alleen, dat is een team-verhaal. We willen dat elke student daarvan kan proeven... Met of zonder pintje in de hand.

Bérénice: In een studentenvereniging wordt trouwens nooit iemand verplicht om alcohol te drinken. Ook dat is een veelgehoord misverstand. Een goede vriendin heeft zelfs haar doopcantus volledig op chocomelk en NA (*non-alcohol*) doorstaan. (*Lacht*) Of dat minder zwaar op de maag ligt, is maar de vraag. Maar ze had wél de keuze. Niemand heeft daar een probleem van gemaakt.

Mats: Geen alcohol drinken, mag niemand verhinderen om deel te nemen aan typische studentenactiviteiten zoals een cantus. Het mag zelfs geen hindernis zijn om lid te worden van een praesidium. Bij Rekinea drinkt de penningmeester nóóit alcohol.

MYTHE 3**ALS JE WIL SLAGEN, STAP JE BETER NIET IN HET PRAESIDIUM**

Mats: Dat wil ik graag tegenspreken. Sinds ik in het praesidium stapte, gingen mijn cijfers in stijgende lijn. Oké, je investeert immens veel tijd in je studentenvereniging, maar iedereen helpt elkaar ook ontzettend hard. Je deelt samenvattingen en voorbereidingen. En je wisselt heel wat relevante ervaringen uit. In je praesidium leer je de kracht van een stevig netwerk al kennen.

Jasper: In ons praesidium houden we elkaar op koers. *Ben jij al aan het studeren voor examen x? En hoe ver sta jij met de*

voorbereidingen van project y? Je voelt dat je samen voor dezelfde uitdagingen staat – en dat motiveert. Bovendien is die combinatie tussen je studies en je engagement in een club of vereniging een mooie oefening in efficiëntie en time management. Als praeses en voorzitter van de Praesesraad ben ik letterlijk elke dag bezig met mijn vereniging, maar het is wel ontzettend dankbaar werk. En onderweg leer je ook op persoonlijk en sociaal vlak bij. Een straffe alumnus contacteren voor een lezing, een potentiële sponsor opbellen of een vraag stellen aan de beleidstop van

de UHasselt: dat doe ik vandaag zonder al te veel stress. Terwijl dat een paar jaar geleden nog als een enorme horde aanvoelde.

Bérénice: Ook op de arbeidsmarkt worden de sociale skills die je in het praesidium leert, heel erg geapprecieerd. Niet toevallig komen leden van een praesidium nadien vaak ook terecht in topjobs. Organiseren, communiceren, een team aansturen en mensen motiveren: daar hebben wij nu eenmaal een heleboel ervaring mee.

MYTHE 4**DE PROFFEN EN UNIVERSITEIT ZIJN GEEN FAN VAN STUDENTENVERENIGINGEN**

Bérénice: De UHasselt is echt pro studentenverenigingen. Wij hebben met de universiteit altijd een fijne band gehad. Toen de Villicus werd afgebroken, heeft de UHasselt gezorgd voor een feesttent. De universiteit zocht, samen met ons, ook voortdurend naar duurzame manieren om dat studentenleven in Hasselt en Diepenbeek alle kansen te geven. Ik heb altijd het gevoel gehad dat de proffen ons eerder percipieerden als geëngageerde studenten dan als fuifbeest. Behalve dan misschien die keer dat ik meteen na de opkuis van een studentenfuif nog stinkend naar het bier in de les verscheen. *(Lacht)* Hoewel ik de avond voordien geen druppel alcohol gedronken had, wist ik wel dat ik geen al te beste indruk aan het maken was.

Jasper: Toen er vorig jaar met de gemeente Diepenbeek wat problemen waren rond de overlast van fuiven, stond de UHasselt als een blok achter ons en zocht ze mee naar oplossingen. Onze aanspreekpartner, Johan Schoofs, is de schakel tussen de studentenverenigingen en de UHasselt-beleidstop. Hij is toen samen met mij naar de gemeente getrokken voor een gesprek. Een duidelijke

blijk van de steun van onze universiteit aan de verenigingen. En duikt er op een td op 23 uur plots een probleem op? Dan bellen we Johan en snelt hij – zonder verwijten – te hulp. Zo'n partner is geld waard.

De universiteit stelt zich echt elke keer op als trouwe partner en vriend van de verenigingen. Van onze kant doen wij dan ook onze uiterste best om onze taak ter harte te nemen. Na alle problemen vorig jaar installeerden we een decibelmeter op studentenfuiven. Bovendien duiden we voor elke td twee feestbegeleiders aan. Dat zijn twee leden van een praesidium die letterlijk de hele avond in de koude rond de feesttent wandelen en anticiperen op mogelijke problemen. Verantwoordelijke studenten die ervoor zorgen dat iedere student ook weer veilig – en zonder veel lawaai – terug op zijn kot geraakt. Voor het vlotte verloop van studentendopen onder tekende elke UHasselt-studentenvereniging een doopcharter. Daarin staan de spelregels haarfijn omschreven: geen rauwe kip voeren, niemand dwingen om alcohol te drinken, allergieën worden vooraf gecommuniceerd. Op die manier kunnen we heel wat misverstanden en problemen vermijden."

Mats: Studentenverenigingen organiseren activiteiten die ervoor moeten zorgen dat UHasselt-studenten zich goed voelen op de campus. Wij werken aan een warme UHasselt-community. Dat maakt van de universiteit en de verenigingen partners met eenzelfde missie. Je merkt dat niet alleen het beleid van de UHasselt, maar ook de proffen de verenigingen een warm hart toedragen. Willen we als Rékinea een voetbalwedstrijd voor het goede doel organiseren tussen proffen geneeskunde en die van revalidatiewetenschappen en kinesitherapie? Dan is het niet zo moeilijk om bereidwillige proffen te vinden. Dit jaar organiseren we zelfs een speciale proffen-cantus waarin twee professoren mee aan tafel schuiven bij het praesidium. Zelfs onze decaan beloofde al dat hij die avond zou langskomen...

Bérénice: Die positieve houding is heel typisch, vind ik. *(Lacht)* Op onze studentendoop was het een prof van onze opleiding die het eerste ei gooide.

MYTHE 5 PRAESSES ZIJN, IS EEN MANNENJOB

Bérénice: Ik ben het levende bewijs dat dit niet *altijd* zo hoeft te zijn. Waarom zouden mannen trouwens een betere praeses zijn dan vrouwen? Ik kon als praeses even goed mijn mannetje staan en mensen motiveren.

Jasper: Vroeger was praeses zijn misschien een mannenjob, ja. Maar stilaan komt hier verandering in. De praeses van Miezerik wordt voor de tweede keer op rij een meisje. En ook bij Hermes strijden dit jaar een jongen én een meisje om het lint. Spannend wordt dat sowieso, maar ik geloof niet dat het geslacht van de kandidaten vandaag nog een rol speelt. ■

WIE IS WIE?

Bérénice Maris was in 2012-2013 de eerste vrouwelijke praeses van Themis, de studentenvereniging van de faculteit Rechten. Op dit moment werkt ze als advocaatstagiaire bij Mertens Advocatenkantoor in Diepenbeek.

Jasper Gevaert is praeses van Biomedica, de studentenvereniging van de opleidingen geneeskunde en biomedische wetenschappen. De tweedejaarsstudent geneeskunde is daarnaast ook voorzitter van de UHasselt-Praesessraad.

Mats Ceusters zit in zijn derde bachelor revalidatiewetenschappen en kinesitherapie. Hij zette vorig jaar mee de schouders onder de oprichting van de studentenclub Rékinea en dingt nu mee naar het praesseschap.

PRAESES- VERKIEZINGEN IN CIJFERS

HERBESTEMMING, HET LIEFDESVERHAAL VAN BIE PLEVOETS

“HERBESTEMMING IS EEN OEFENING IN BALANS”

In de interieur- en decoratiewinkel van haar ouders: dáár dacht Bie Plevoets dat haar toekomst lag toen ze interieurarchitectuur ging studeren. Maar onderweg raakte ze gepassioneerd door herbestemming. “En die fascinatie raakte ik nooit meer kwijt. De idee dat je zoveel méér kon doen met waardevol historisch erfgoed dan het in zijn oude glorie te herstellen, was verfrissend.”

“Je wil gebouwen niet vasthouden in het verleden. Je wil hen net een nieuwe toekomst geven.”

“Ik was wellicht niet meteen de meest typische studente interieurarchitectuur”, lacht Bie Plevoets. “Ontwerpen was niet mijn grootste passie. De onderliggende theorie die ik in mijn ontwerp kon gebruiken: dáár ging mijn hart sneller van slaan. Toen we in de opleiding de opdracht kregen om een hedendaags ontwerp te maken voor oude mijngebouwen voelde ik meteen die klik. Je kon zoveel meer met oude gebouwen dan restaureren. Mijn interesse was geprikkeld.”

Haar grote ogen lichten spontaan op wanneer ze praat over haar thema. Herbestemming als een liefdesverhaal waarin twee schijnbare tegenstellingen – het oude en het nieuwe – elkaar vinden in één harmonie. “Je wil gebouwen niet vasthouden in het verleden. Je wil hen net een nieuwe toekomst geven. Maar hoe kan je dat

spanningsveld tussen het oude en nieuwe overstijgen? Hoe zorg je ervoor dat je een totaal nieuwe functie toekent aan een gebouw, zonder afbreuk te doen aan de historische kwaliteiten en de oorspronkelijke schoonheid? Hoe creëer je een boeiende dialoog tussen dat oude en nieuwe? Een gelaagdheid die versterkend werkt voor allebei? In die oefening in balans ligt de uitdaging. En daar bestaan nog amper theorieën over.”

C-MINE

“Wat werkt en wat niet? Dat is best moeilijk om objectief te benoemen”, zegt Bie Plevoets. “Maar precies dáár ligt onze rol als onderzoeker. Soms zie je herbestemmingsprojecten waarbij – op het eerste gezicht – alle regeltjes netjes gevolgd werden, maar waar ►

het eindresultaat niet overtuigt. Vaak blijft de oude functie – die vandaag niet meer relevant is – dat nieuwe verhaal overschaduwen. Hoe komt dat? Als onderzoekers proberen we de vinger op de wonde te leggen en kaders te formuleren.”

Want als het goed gedaan is, wérkt herbestemming. Bie Plevoets: “Dan wordt zo’n gebouw – en vaak ook de omliggende buurt – helemaal geherwaardeerd en creëer je een plek waar mensen graag vertoeven. In Madrid, bijvoorbeeld, hebben ze een universiteitsbibliotheek in een oude vervallen gotische kerk ondergebracht. Langs de buitenkant lijkt het nog steeds een complete ruïne: de historisch waardevolle koepel heeft men bewust niet gerestaureerd. Maar van zodra je er binnenstapt, voel je de sacrale sereniteit die dat gebouw in een roemrijk verleden óók had. En tóch staat dat de huidige functie niet in de weg. Integendeel: de manier waarop het licht invalt, de binnen- en buitenruimtes die naadloos in elkaar overvloeien, de materialen die men gebruikt heeft... Het voegt allemaal een extra laag toe aan die nieuwe rol.”

Ook hier in Limburg zijn er trouwens knappe herbestemmingsprojecten, stipt Bie Plevoets aan. “Projecten waarop we fier mogen zijn. Denk maar aan C-Mine, waar het commerciële, culturele en educatieve perfect met elkaar in balans zijn in een mooi historisch decor. Of de Oude Gevangenis, waar onze rechtenstudenten les volgen. Dat gebouw is een plek geworden waar mensen elkaar graag ontmoeten. Een uithangbord, een meerwaarde voor de universiteit en de stad. Bij dit soort herbestemming heeft iedereen alleen maar te winnen.”

LEEGSTAANDE KERKEN

De onderzoeksgroep ArcK maakte al naam met haar dienstverlenend onderzoek voor de Vlaamse overheid. Bie Plevoets: “Daarin focussen we vooral op religieus erfgoed en zoeken we naar zinvolle herbestemmingen voor leegstaande kerken en kloosters. Dat project bewijst voor mij dat je met architectuur verrassend straffe dingen kan doen.”

Was het eigenlijk moeilijk om een breed draagvlak te creëren voor de herbestem-

ming van een religieus gebouw? “We vreesden inderdaad dat er – letterlijk – te veel heilige huisjes zouden zijn waar we niet aan mochten raken. Maar niets bleek minder waar. Zodra je mensen concrete ontwerpen toont waarin je opnieuw een rol geeft aan een gebouw dat zijn functie verloren heeft, is iedereen enthousiast. Buurtbewoners zien snel het potentieel en de meerwaarde van zo’n project voor de hele *community*.”

CEMENT

Herbestemming loopt als een rode draad door de carrière van Bie Plevoets. “Het is

het cement dat mijn onderzoek, onderwijsopdracht en dienstverlenende onderzoeksprojecten met elkaar verbindt.” Een relatief nieuwe onderzoeksdiscipline, zo blijkt. “De groep onderzoekers die zich hier wereldwijd mee bezighoudt, is nog klein en bijzonder hecht. Dat maakt het extra boeiend, want er is nog zó veel te ontdekken. Een hele wereld ligt nog open, er zijn zelfs nog geen kaders. Die moet je zelf nog zoeken – in de antropologie, sociologie of filosofie. Grenzen bestaan niet en alles is nog mogelijk. Pionieren? Heerlijk.” ■

“In C-Mine zijn het commerciële, culturele en educatieve perfect met elkaar in balans.”

NASCHOLINGEN LERAREN ECONOMIE

STRAFFE VERHALEN VOOR DE KLAS

Op 15 februari gaf Greenyard-CEO Marleen Vaesen een lezing voor 100 leraren economie. Die kaderde in de jaarlijkse studiedag van het UHasselt-Nascholingscentrum voor leerkrachten economie. De geestelijke moeder van Douwe Egberts Senseo vertelde er over haar carrière én over het Vlaamse bedrijf met internationale allures dat ze vandaag aanstuurt. Ideale verhalen om ook in de klas te gebruiken...

Als wereldwijde marktleider in groenten en fruit doet Greenyard het met een omzet van 4 miljard euro per jaar en beter dan concurrenten Chiquita en Belmonte. Prof. Lucien Fastré (*coördinator van het Nascholingscentrum voor leerkrachten economie*): "Voor leerkrachten economie is het interessant om, rechtstreeks van de CEO, te horen hoe het is om zo'n bedrijf met 8.400 werknemers en vestigingen in 25 landen aan te sturen. Want hoe organiseert Greenyard logistiek en marketing? En hoe werd de beursintroductie voorbereid?"

Zulke verhalen van topondernemers en bedrijfsleiders inspireren niet zomaar. "Ze maken die cursus Economie meteen heel concreet. Voor leerkrachten én leerlingen. Want de leerkrachten die naar onze jaarlijkse studiedag komen, nemen dat verhaal natuurlijk terug mee naar hun klas. Inclusief de passie van de spreker én de PowerPoint die zij of hij gebruikte", lacht prof. Fastré. En precies daar is het die studiedag om te doen: leerkrachten economie relevante input bieden. In het verleden passeerden al Wouter Torfs, Bart Claes en Grete Remen de revue. "Vandaag zitten die verhalen nog steeds in een groot aantal lespakketten economie op Limburgse secundaire scholen."

PRAKTISCHE WORKSHOPS

Aan de UHasselt kunnen studenten ook een academische lerarenopleiding Economie volgen. Lucien Fastré: "En ook nadat ze afgestudeerd zijn, willen we hen blijven helpen om professioneel te groeien. Hoe verwerk je het begrip duurzaamheid in je lessen economie? Hoe gaat de inspectie in het secundair onderwijs te werk? Op welke manier kan je de bedrijfsstages en het werkplekleren van je leerlingen optimaal begeleiden? Hoe werkt dat nieuwe softwarepakket boekhouden? Met heel wat praktische workshops en trainingssessies reiken we leerkrachten economie nieuwe inzichten aan."

De leraren die de nascholingen komen volgen, schuiven gewoon aan bij de lessen van de reguliere studenten lerarenopleiding. "De ideale setting om niet alleen te leren van de ervaren sprekers, maar ook van elkaar. Die aanpak is uniek in Vlaanderen. En bovendien: volledig gratis."

MEER WETEN

over het nascholingsaanbod voor leerkrachten economie? Surf dan naar www.uhasselt.be/SLO-nascholing-economie.

TEDxUHASSELT: 13 TOPPERS IN 234 MINUTEN

Op 25 maart haalden UHasselt-studenten 13 topsprekers uit de vier windstreken naar campus Diepenbeek voor de vijfde editie van TEDxUHasselt.

In lijn met het concept van de TED-conferentie krijgen de sprekers 18 minuten om hun verhaal te vertellen. TEDxUHasselt is een van de grootste en oudste TEDx-events in België. Op het TEDx-podium in Diepenbeek stonden onder meer de Amerikaanse psychologe Bella DePaulo (over het single-zijn), Isabel Beets (die de geheimen van ons brein ontfaelt) en ruimtevaartingenieur Stijn Ilsen (over hoe we Doomsday kunnen voorkomen).

Onderzoeker Bert Conings kwam praten over het belang van zonne-energie, Ruben Donné over zijn solozeiltocht over de Atlantische Oceaan. Saskia Van Uffelen, CEO van Ericsson BELux, liet haar licht schijnen over de digitale revolutie, Arthur Jeffes zakte af naar België met een verhaal over zwaartekrachtgolven en pianospelen.

UHASSELT LANCEERT SAMENWERKING MET UNIVERSITEIT MEKNÈS

Op 14 maart ging in het Marokkaanse Meknès een nieuw programma rond Interuniversitaire Samenwerking (IUS) van start. Het project aan de Universit  Moulay Ismaël loopt over een periode van tien jaar. Naast de UHasselt (dat het programma coördineert) zijn ook KU Leuven en UGent betrokken.

De lancering gebeurde in aanwezigheid van o.m. de Marokkaanse minister van Hoger Onderwijs. Het IUS-programma in Meknès is opgebouwd rond enkele hoofdthema's (waterbeheer, gezondheid, ruimtelijke ontwikkeling, medicinale planten en landbouw en voeding). Ook is er aandacht voor de verbetering op vlak van onder meer ICT en *governance*.

Doel van het project is om de expertise en slagkracht van de universiteit te versterken. De Vlaamse en Marokkaanse partners zullen de komende jaren concreet focussen op onder meer nieuwe masterprogramma's en de opleiding van doctorandi. Daarnaast wordt er gekeken naar hoe de universiteit van Meknès haar lokale dienstverlening en onderzoeksinfrastructuur (zoals de laboratoria) beter op punt kan stellen.

STUDENTEN VERKOCHTEN MET GEZOND

Vijf handelswetenschappers in spe helpen hun medestudenten graag op weg naar een gezond leven. In het campusrestaurant in Diepenbeek verkochten ze de afgelopen weken 'foodbags' – met ingrediënten voor  en gezonde maaltijd.

Guillaume Lejeune, Dries De Mey, Merel Bemelmans, Denise Ramaekers en Stiene Rutten willen met hun bedrijfje – *Dailycieuse* – studenten aansporen om zelf gezond(er) te koken en eten. "Onze foodbag bevat alle mogelijke ingrediënten voor een gezonde maaltijd. De bereidingstijd

OPEN 'FOODBAGS' IN DE MAALTIJD

bedraagt niet langer dan 20 minuten”, aldus de studenten handelswetenschappen. “Samen met UHasselt-huiscateraar Horeservi Catering hebben we een selectie gemaakt. Het gaat om recepten mét en zónder vlees.”

Het initiatief is een onderdeel van het (praktijk)vak 'Ondernemen'. Daarin krijgen tweedejaars handelswetenschappen één academiejaar de tijd om – in team – een (origineel) idee om te vormen tot bedrijfje. Begin mei stellen ze hun product/dienst op een markt op campus Diepenbeek voor. Blikvangers zijn een nieuwe UHasselt-app, een toestel dat senioren en revaliderende patiënten helpt bij het aantrekken van hun jas, een hondenuitlaatservice en onlinebakkersdienst.

30.000 EURO VOOR MS-ONDERZOEK

UHasselt-onderzoekster Bieke Broux (BIOMED) heeft 30.000 euro ontvangen van de Belgische Charcot Stichting. Het fonds maakt elk jaar meer dan 200.000 euro vrij voor fundamenteel en klinisch onderzoek in de strijd tegen Multiple Sclerose (MS).

MS-onderzoek is een belangrijk speerpunt van BIOMED. Bieke Broux focust in haar onderzoek op twee gespecialiseerde types witte bloedcellen. “Wat zet die witte bloedcellen aan om de hersenen van patiënten binnen te dringen? Om de hersenen te kunnen beschermen tegen organismen die MS veroorzaken, moeten we dat mechanisme eerst goed begrijpen.”

EREDOCTORATEN VOOR 'CHANGEMAKERS'

Op dinsdag 30 mei 2017 zal de UHasselt een eredoctoraat uitreiken aan Stijn Bijmens, Mariana Mazzucato en Morten Bennedsen. De eredoctoraten staan dit jaar in het teken van *Changemakers in Innovation*. “Het is eigen aan disruptieve tijden dat innovaties elkaar in snel tempo opvolgen. Onze nieuwe eredoctoren dragen via hun werk elk op hun eigen manier bij aan de verandering van dat innovatieproces”, zegt rector Luc De Schepper.

ZEILTOCHT VOOR MS LEVERT **60.000** **EURO** OP

Ruben Donné zeilde solo de Atlantische Oceaan over (naar Kaapstad) om geld in te zamelen voor MS-onderzoek aan de UHasselt. Op 25 februari overhandigde hij een cheque van 60.000 euro aan de onderzoekers.

Tijdens zijn 'Sailing4MS'-actie legde Ruben 7.818 zeemijlen af, langs drie continenten, met een zeilboot van 6,5 meter. Geen enkele Belg deed hem dat voor. Een originele manier om aandacht te vragen voor MS, de ziekte waaraan zijn vader lijdt. De opbrengst gaat naar (nieuw) onderzoek rond het effect van muziektherapie op de revalidatie van MS-patiënten. “MS-patiënten met een cognitieve beperking ervaren zó veel concentratieproblemen dat het moeilijk wordt om zelfstandig een fitnessprogramma af te werken”, zegt prof. dr. Peter Feys. “In ons onderzoek, een samenwerking met de UGent, gaan we nu na of muziek hun bewegingskwaliteit en -tempo positief kan beïnvloeden.”

STUDENTEN UIT ONTWIKKELINGSLANDEN VOLGEN MASTER BIOSTATISTICS AAN UHASSELT

“DE PROFFEN HIER ZIJN IDOLEN IN DE WERELD VAN DE STATISTIEK”

Ze kwamen uit Nigeria en Ghana naar Diepenbeek om er biostatistiek te studeren. Vastberaden om met dat diploma weer de ploeg aan de hand slaan in hun thuisland. Evangelina Olajunioke en Michael Safo Oduro over het programma dat – zo zeggen ze zelf – “hun leven veranderde”.

Waarom wilden jullie zo graag biostatistiek studeren aan de UHasselt?

Michael: Toen ik me kandidaat stelde voor het programma, werkte ik als assistent aan mijn thuisuniversiteit in Ghana. Ik had al een bachelordiploma wiskunde op zak, maar wilde mij graag in statistiek verdiepen. Het liefst in *toegepaste* statistiek – omdat die een verschil kan maken in het leven van mensen. Maar op dit terrein is er in Afrika nog te weinig expertise en, dus, zocht ik online naar masteropleidingen in Europa en Amerika. Ik bekeek het curriculum van de UHasselt en was meteen overtuigd.

Evangelina: Als je naar dat curriculum kijkt, kan je je eigenlijk amper voorstellen dat je op twee jaar tijd zoveel kennis kan vergaren. En met *biostatistiek* ging er voor

mij een totaal nieuwe wereld open. Ook al had ik in Nigeria al vijf jaar statistiek gestudeerd, van biostatistiek had ik nog nooit gehoord. Het fascineerde mij meteen, want hier kwamen mijn twee grote liefdes samen: statistiek en gezondheidszorg. Eigenlijk droomde ik er altijd van om cardioloog te worden.

Brengt biostatistiek je dichterbij die droom, dan?

Evangelina: Ja. Als biostatisticus kan ik zelf geen zieke mensen beter maken, maar ik kan de dokters wél helpen om de juiste keuzes te maken. Wat zijn de oorzaken van een ziekte? Hoe stel je de juiste diagnose? Wat is de prognose? Hoe kies je de beste behandeling? En hebben bepaalde nieuwe medicijnen écht effect? Die keuzes kan ik straks helpen maken.

IDOLEN

Wat verwachtten jullie van het programma vooraleer jullie naar België kwamen?

Evangelina: Sowieso zijn de verwachtingen enorm hooggespannen als je naar Europa komt om te studeren. Hier zit de expertise. En met zo’n indrukwekkend curriculum en een docentenkorps dat internationaal zijn sporen al ruimschoots verdiend heeft, kan dat ook niet anders. De CenStat-professoren: dat zijn echt idolen in de wereld van de statistiek.

Michael: *(Lacht)* Dat zag je ook aan de reactie van mijn collega’s in Ghana: *Mag jij naar de UHasselt? Dan ga je Geert Moltenberghs ontmoeten!* Hij is echt een autoriteit in zijn vakgebied en ik kreeg de kans om van hem te leren. Een grote eer. ►

Werden die hoge verwachtingen ingelost?

Michael: Absoluut. Dit programma heeft m'n leven veranderd. Ik heb meer geleerd dan ik ooit had durven dromen en heb onderweg ook mijn grote passie gevonden: het modelleren van infectieziekten. Ook de grote culturele diversiteit en rijke interdisciplinariteit van onze klasgroep heeft mij helpen groeien. Als je mensen uit zoveel verschillende achtergronden samenbrengt, dan leer je vanzelf om biostatistische vraagstukken veel breder te benaderen. Maar eerlijk gezegd: het programma was ook loodzwaar. Makkelijk was het niet.

Evangelina: Ik heb nog elke dag het gevoel dat ik mijn droom aan het beleven ben. Ik krijg les van internationale toponderzoekers die mij voortdurend motiveren om m'n grenzen te verleggen. Op een recordtijd heb ik véél praktijkinzicht kunnen opdoen en ben ik uit mijn schelp moeten komen. Hier moet je het écht doen: statistiek gebruiken om praktische problemen op te lossen. En altijd met oog voor deontologie.

MINISTER

En nu?

Evangelina: Met de kennis die wij hier hebben opgedaan, zijn wij experts in ons

thuisland. Wij hebben kennis in handen die écht een verschil kan maken. Het zou egoïstisch zijn om die bij ons te houden. Met de expertise en het netwerk dat ik hier opbouwde, wil ik mezelf academisch blijven uitdagen en blijven groeien als professional in mijn vak. Tegelijkertijd wil ik die kennis ook doorgeven aan studenten in Nigeria. Als straks honderden jonge Nigerianen diezelfde inzichten aangeleerd krijgen, kunnen we mensenlevens redden en ons land structureel hindernissen helpen overwinnen.

Michael: Ook ik wil uiteindelijk terug naar m'n thuisland Ghana om met mijn kennis een verschil te maken. Het allerliefste zou ik in de politiek willen stappen en minister van Gezondheidszorg worden. In die functie zou ik nóg meer impact zou kunnen genereren, door op grote schaal de juiste – wetenschappelijk onderbouwde – beslissingen te nemen. Maar éerst wil ik mijn eigen expertise naar een nog hoger niveau tillen door elders in Europa of Amerika een doctoraat te behalen. ■

BIostatistics BIEDT GROEIKANSEN VOOR HET ZUIDEN

De Engelstalige masteropleiding Biostatistics is uniek in België. Zelfs in Europa zijn er weinig wetenschappelijke opleidingen die zó veel nadruk leggen op de toepassingsgerichte aspecten uit de statistiek.

De *Biostatistics Master* is een VLIR-UOS-International Course Programme (ICP) dat ook wetenschappers uit het Zuiden wil opleiden. Via de kennis die ze hier opdoen, kunnen ze een onmiddellijke impact creëren binnen de gezondheidszorg in hun thuisland. Uit de meer dan 300 kandidaten die meedingen naar een beurs, worden elk jaar 16 nieuwe studenten geselecteerd. Vanaf volgend academiejaar start aan de UHasselt trouwens ook een *ICP Transportation Management*.

CENTRUM OVERHEID EN RECHT & DEPARTEMENT LEEFMILIEU, NATUUR EN ENERGIE

"SPARRING PARTNER DIE MEEDEENKT"

Als er vanuit de EU nieuwe milieuwetgeving komt: wat betekent dit dan op juridisch vlak voor Vlaanderen en België? Kan die regelgeving toegepast worden binnen bestaande juridische kaders? Het is met zulke vragen dat Remy Merckx en Marnik Decock van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) gaan aankloppen bij de onderzoeksgroep van prof. dr. Bernard Vanheusden (Rechten).

Met wat houden juristen van het departement LNE zich concreet bezig?

Remy Merckx: Milieurecht in al zijn facetten – een gigantisch breed domein. Dat gaat van regelgeving rond jacht, visvangst en landbouw tot de bescherming van wilde dieren. Lucht, bodem, energie, fauna, flora.... Milieu is overal en alles is milieu.

Marnik Decock: Milieurecht is een snel groeiend domein dat een steeds bredere invulling krijgt. Er zijn ook veel raakvlakken met andere domeinen, zoals ruimtelijke ordening. Straks spreken we niet meer van een bouwvergunning, maar van een *omgevingsvergunning*. De mentaliteitswijzi-

ging die dat met zich meebrengt, gaat ook gepaard met heel wat nieuwe juridische kaders. Een hele uitdaging.

Remy Merckx: Eigenlijk zijn wij zélf voortdurend dingen aan het onderzoeken.

Maar voor sommige dossiers is er diepgaander, wetenschappelijk onderbouwd onderzoek nodig. Dat vraagt tijd en focus – en die hebben we niet. Met die dossiers kloppen we liever aan bij universiteiten.

Hoe zijn jullie bij het Centrum Overheid en Recht terechtgekomen?

Marnik Decock: De academische kring die focust op milieurecht is bijzonder klein. In België gaat het letterlijk om een handvol mensen. Duikt er een probleem op in een bepaald veld, dan kijk je wie daarover publiceert en contacteer je die. Je weet snel waar welke expertise zit.

Remy Merckx: Met professor Vanheusden werken we al samen sinds de tijd dat hij zélf nog doctoreerde.

Bernard Vanheusden: Het eerste project waarbij ik betrokken was, ging over multilaterale milieuverdragen. Het departement LNE wou alle wetgeving die op elk niveau bestaat rond milieu, laten inventariseren om na te gaan of we al die regels wel consequent toepassen.

PERVERS EFFECT

Werken jullie vooral samen rond beleids-ondersteunend onderzoek?

Remy Merckx: In principe gaat het om onderzoek dat de overheid kan helpen bij haar beleid, maar dat betekent niet dat politici altijd blij zijn met de resultaten. *(Lacht)* Uit het onderzoek kan immers ook blijken dat het beleid beter kan. Of dat er andere zaken bovenaan hun prioriteitenlijstje zouden moeten staan. Dan heeft de minister nog altijd de vrijheid om beleidsmatig niets te doen met dat onderzoek. Neem nu dat onderzoek over de ecosysteemdiensten...

Bernard Vanheusden: *(Valt in)* Bijzonder boeiend. Vanuit de economische literatuur was het nieuwe concept van ecosysteemdiensten ontstaan. Men wou niet meer naar natuur kijken als aparte onderdelen – zoals bos, water, lucht, fauna en flora – maar als één groot ecosysteem. Vanuit die idee probeerde men de economische waarde van dat ecosysteem te berekenen in de verschillende diensten die het levert: water- en ►

Remy Merckx, Bernard Vanheusden en Marnik Decock.

**De
universiteit
van vandaag
is een start-up
voor je
hersenen.**

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

WIE IS BERNARD VANHEUSDEN?

Bernard Vanheusden is professor milieurecht aan de faculteit Rechten van de UHasselt. Hij is voorzitter van de onderzoeksgroep Centrum Overheid en Recht.

WIE IS REMY MERCKX?

Remy Merckx was tot voor kort hoofd van de afdeling Internationaal Beleid van het LNE. Ook na zijn pensioen blijft de jurist de onderzoeksdossiers opvolgen.

WIE IS MARNIK DECOCK?

Marnik Decock is jurist en diensthoofd internationale regelgeving en rechtsgeschillen van de afdeling Internationaal Beleid van het LNE.

“Als faculteit krijgen we nu rechtstreeks inzicht in nieuwe wetgeving. Dat is van onschatbare waarde.”

luchtzuivering, biodiversiteit, recreatiemogelijkheden of houtproductie. Een interessante, nieuwe visie die positief bedoeld was. Maar het creëerde het perverse effect dat bedrijven de kostprijs van twee eco-systemen louter financieel tegen elkaar gingen afwegen als beslist moest worden welk bos bijvoorbeeld gekapt kon worden. De onderzoeksvraag was: kunnen we dat nieuwe denken op een andere manier wetmatig sturen? Of laten we die dingen aan de markt over? In juridische zin was daar toe niet over nagedacht.

Leidt dit soort onderzoek ook tot academische publicaties?

Bernard Vanheusden: Absoluut. Het onderzoek rond de toepassing van de RE-ACH-verordening gaf zelfs aanleiding tot een doctoraatsonderzoek.

Marnik Decock: De EU had toen beslist dat chemische stoffen die in Europa op de markt komen ook hier gecontroleerd moesten worden op hun veiligheid. Maar hoe konden en wilden we die Europese verordening concreet toepassen in Vlaanderen? Wat moest er juridisch gebeuren in de Vlaamse context? En wat federaal? De UHasselt heeft klaarheid kunnen scheppen in dat kluwen.

VINGER AAN DE POLS

Waarin ligt voor jullie de grootste meerwaarde van deze samenwerking?

Bernard Vanheusden: Voor onze faculteit is het een goede manier om de vinger aan de pols te houden. Je krijgt rechtstreeks inzicht in nieuwe wetgeving die zich aan het ontrollen is. Dat is van onschatbare waarde.

Remy Merckx: Voor ons is het fantastisch dat we een academische *sparring partner* hebben die met ons meedenkt. Ik vind het belangrijk dat dit soort onderzoek in handen blijft van universiteiten. De laatste tijd zie je dat veel onderzoeksvragen bij advocatenkantoren belanden. Die kunnen misschien wel *sneller* schakelen, maar ze graven minder diep. Als je niet gewoon brandjes wil blussen en écht op zoek bent naar duurzame oplossingen op langere termijn, dan is een universiteit nog altijd de beste partner. Bovendien garandeer je door dit soort samenwerking dat de resultaten van dat onderzoek – betaald met overheidsgeld – ook breder doorstromen naar de juridische praktijk. ■

**VEVA DANIELS (MOBILITEITSWETENSCHAPPEN),
WOORDVOERSTER AGENTSCHAP WEGEN EN VERKEER**

“SOMMIGE PROFFEN KOM IK
VANDAAG NÓG TEGEN”

WIE IS VEVA DANIELS?

Veva Daniels startte haar carrière als projectcoördinator SAVE bij de vzw Ouders voor Verongelukte Kinderen. In haar job als kabinetsadviseur-woordvoerder bij de Provincie Vlaams-Brabant vond ze haar liefde voor communicatie. Vandaag is ze nationaal woordvoerder bij het Agentschap Wegen en Verkeer.

Er zijn héél wat UHasselt-alumni die het mooie weer maken. In binnen- én buitenland. Elke editie legt *UHasselt Magazine* zo'n alumnus acht vragen voor. Deze editie: Veva Daniels (alumna mobiliteitswetenschappen), woordvoerder van het Agentschap Wegen en Verkeer.

① *Na de middelbare school ging ik mobiliteitswetenschappen **STUDEREN**, omdat...*

ik de wereld verkeersveiliger wou maken. In het middelbaar maakte ik mijn eindwerk over verkeersveilige schoolomgevingen. Die passie was er dus al, maar ik had nog nooit over mobiliteitswetenschappen gehoord. Toen ik op de SID-in een infobrochure in handen kreeg, werd ik instant verliefd op de opleiding."

② *Wat studeren in Diepenbeek zo **BIJZONDER** maakte, was...*

de kleinschaligheid. In Diepenbeek kende iedereen elkaar. De mensen die je 's avonds tegenkwam in het studentenleven, zag je 's ochtends ook weer op de agora. En dat waren niet alleen studenten uit je eigen opleiding. Die familiale sfeer vond ik zalig.

Ook het laagdrempelige contact met de proffen was geweldig. Doordat je les volgde in kleine groep, ging je vanzelf op een minder afstandelijke manier met hen in interactie. En dat is ook vandaag nog fijn, want we zitten nu vaak – als collega's – in dezelfde stuurgroepen en denktanks.

③ *Mijn favoriete **PLEKJE** op de campus was...*

het computerlokaal in het F-blok. Uren heb ik daar doorgebracht. De programma's die we nodig hadden voor ons onderzoek waren enkel op die computers beschikbaar. Studenten mobiliteitswetenschappen uit hogere en lagere jaren vonden elkaar daar. Samen zaten we te vloeken wanneer er iets misliep en de deadline zienderogen naderde. Maar dat schepte wél een fantastische band.

④ *De **DOCENT** die mij het meest inspireerde, was*

Professor Willy Miermans. Van hem kregen we het allereerste mobiliteitsvak. Iedereen hing aan zijn lippen, want hij kon als geen ander met visie én passie spreken over verkeer en mobiliteit. Zijn vak was niet theoretisch of praktisch, maar haast filosofisch. ►

Hij heeft de basis gelegd en ons denken over mobiliteit verbreed en verdiept. Toen ik deze job kreeg, was hij trouwens een van de eersten die mij een mailtje met felicitaties stuurde – en dat was nog vóór het nieuws officieel bekend raakte!

5 Als **STUDENT** was ik...

graag bezig. In mijn fluovestje auto's tellen op de parking of samen met medestudenten mobiliteitsplannen maken... Daar hield ik veel meer van dan van de theoretische vakken. En ik was immens geëngageerd. Als lid van het praesidium van Commeatus was ik toen al voluit aan het communiceren en organiseren.

6 Als er één ding is dat ik aan de UHasselt **GELEERD** heb, is het...

een heldere visie op verkeer en mobiliteit. Maar naast dat brede, inhoudelijke kader heb ik aan de UHasselt ook op de prettigste manier leren netwerken. In de vele groepswerken en in het studentenleven leerde ik ontzettend veel mensen kennen – contacten die mij ook vandaag, in mijn professioneel leven, nog goed van pas komen. Dat is trouwens een goede tip voor studenten: investeer in dat netwerk, want je medestudenten worden later je collega's. Of je nu in hetzelfde bedrijf werkt of niet, je komt elkaar nog continu tegen.

7 De sleutel voor **SUCCESS** ligt volgens mij...

in passie en engagement. Doen wat je grág doet. Vanuit je eigen sterktes en op je eigen manier hét verschil proberen te maken. Dat is nog altijd mijn grootste drijfveer. ■

SEE

SCHOOL OF EXPERT EDUCATION

UHASSELT

Programma's UHASSELT SEE 2017

JUNI 2017

- ▶ Patient Safety Executive Course - 9 & 10 juni in Hasselt

SEPTEMBER 2017

- ▶ Opleiding HRM Anders
- ▶ Lesgeven, trainen en opleiden: innoverende inzichten, van ontwerp tot evaluatie **nieuw**
- ▶ Postgraduaat Bedrijfskunde
- ▶ Postgraduaat Cleantech Management
- ▶ Postgraduaat Innoverend ondernemen voor ingenieurs
- ▶ Postgraduaat Stralingsdeskundige
- ▶ Postgraduaat Relatie- en Communicatiewetenschappen

- ▶ Opleiding CIGO | Consultancy In Groepen en Organisaties
- ▶ OpenBordersMBA
- ▶ Beter zakendoen met Frankrijk en Wallonië ... dankzij taal en cultuur **nieuw**
- ▶ Opleidingsaanbod voor ambtenaren
- ▶ SOFIA | netwerk voor vrouwelijke ondernemers & managers

OKTOBER 2017

- ▶ Pop-up masterclasses Advanced Retail Design
- ▶ Event Milieucoördinator – 12/10/2017 **gratis**

2018

- ▶ Postgraduaat Milieucoördinator niveau A
- ▶ Postgraduaat Patient Safety

Ook opleidingen op maat mogelijk.

Voor meer informatie contacteer ons op **SEE@uhasselt.be**
of op 011 / 26 86 40

INTERREG-PROJECT ROND IMMUN- VEROUDERING GELANCEERD

De UHasselt, Universit  de Liège, het Maastrichts Universitair Medisch Centrum, Universitäts-kliniekum Aachen, imec en vijf bedrijven uit de Euregio slaan de handen in elkaar om de veroudering van het immuunsysteem af te remmen.

Hoewel we steeds ouder worden, blijven we niet noodzakelijk langer gezond. "Met de vergrijzingsgolf zien we een opmars van chronische ziekten zoals astma, reuma en cardiovasculaire aandoeningen. Die worden mee veroorzaakt door een verkeerd functionerend immuunsysteem dat sneller verouderd", zegt prof. dr. Niels Hellings van het Biomedisch Onderzoeksinstituut (BIOMED/UHasselt).

Met het project *Healthy Aging – A Euregional Opportunity* slaan universiteiten, ziekenhuizen en bedrijven uit de Euregio Maas-Rijn de handen in elkaar om immunveroudering vroeger op te sporen, zodat dit proces voorkomen of geremd kan worden. Het project zet daarnaast in op doelgerichte immunotherapie en voedings-supplementen die immunveroudering kunnen afremmen. Het Interreg-project loopt tot 2018 en wordt mee ondersteund door Provincie Limburg.

ENQUÊTE BIJ VROEDVROUWEN OVER GRIEPPVACCINATIE

Slechts 1 op 4 vroedvrouwen is op de hoogte van de WHO-aanbeveling aan zwangere vrouwen om zich preventief te laten vaccineren tegen de griep. Dat blijkt uit een studie bij 370 Belgische vroedvrouwen, uitgevoerd door de UHasselt en de Vlaamse Beroepsorganisatie van Vroedvrouwen (VBOV).

De griep treft elke winter 1 op 10 mensen. Vooral voor ouderen, mensen met chronische aandoeningen en zwangere vrouwen kan die seizoensgriep ernstige gevolgen hebben. "Preventieve vaccinatie is het beste antwoord, maar ligt moeilijk – zeker bij deze laatste risicogroep. Nochtans blijkt uit onderzoek dat er bij kinderen van niet-ge-vaccineerde moeders een hogere kans is op vroeggeboorte, te laag geboortegewicht, aangeboren afwijkingen en zelfs doodgeboorte", zegt prof. dr. Dominique Vandijck (onderzoeksgroep Patiëntveiligheid, Gezondheidseconomie & Zorginnovatie).

Eerder onderzoek wees uit dat de sleutel om de vaccinatiegrad bij zwangere vrouwen te verhogen bij de zorgverleners ligt. Om de toestand in ons land in kaart te brengen, lanceerden de UHasselt en VBOV een enquête bij 610 vroedvrouwen – van wie er 370 de vragenlijst invulden.

13.000 VERLORE DOOR TE HOGE VOLKSWAGEN

EN LEVENSIJAREN EMISSIES

Onderzoekers van het MIT en Harvard (onder wie UHasselt-professor Robert Malina) schatten dat de overmatige emissies van VW in Duitsland kunnen leiden tot 1.200 vroegtijdige sterfgevallen in Europa (waaronder 23 in België). Dat komt overeen met 13.000 verloren levensjaren en 1,9 miljard euro aan gezondheidskosten.

In september 2015 gaf de Volkswagen-groep toe dat ze bij tests van VW-voertuigen in de VS manipulatie-instrumenten gebruikte om de emissiemetingen te verlagen. Wat is de impact van die overmatige emissies op de volksgezondheid? Welke economische kosten zijn hieraan verbonden? En kan een tijdige terugroeping die negatieve gevolgen inperken? Dat onderzochten onderzoekers van het MIT en Harvard University, onder wie UHasselt-milieueconoom Robert Malina.

De overmatige emissies kunnen volgens de onderzoekers leiden tot 1.200 vroegtijdige sterfgevallen in Europa, 13.000 verloren levensjaren en 1,9 miljard euro aan zorgkosten. Een terugroeping van alle betrokken VW-voertuigen tegen eind 2017 kan het verlies van 29.000 levensjaren en 4,1 miljard euro gezondheidskosten voorkomen.

De resultaten verschenen onlangs in het wetenschappelijke tijdschrift *Environmental Research Letters*.

HANDLEIDING VOOR SNELLERE EN GOED- KOPERE KLINISCHE STUDIES

Hoe kan je surrogaatrespons gebruiken om een klinische studie kleiner, sneller en goedkoper te laten verlopen? In het nieuwe boek dat t-BioStat onderzoekers publiceerden, geven Ariel Alonso, Theophile Bigirumurame, Tomasz Burzykowski, Marc Buyse, Geert Molenberghs, Leaky Muchene, Nolen Joy Perualila, Ziv Shkedy en Wim Van der Elst praktische en bruikbare tips. *Applied Surrogate Endpoint Evaluation Methods with SAS and R*. is het tweede boek dat t-BioStat over dit thema schrijft. De uitgave verscheen bij Chapman & Hall/CRC.

NIEUWE UHASSELL- LEDEN JONGE ACADEMIE

Elke Cloots, Lodewijk Heylen en Nele Witters traden op 16 maart namens de UHasselt toe tot de Jonge Academie. UHasselt-professor Niel Hens werd dan weer verkozen tot covoorzitter.

De Jonge Academie verkoos begin 2017 tien nieuwe leden. Drie van hen zijn UHasselt-onderzoekers. Elke Cloots (Rechten) doet onderzoek naar de nationale en constitutionele identiteit van de EU-lidstaten in het nationaal en Europees recht. Lodewijk Heylen (PXL-MAD/UHasselt) is als contextueel kunstenaar actief in de stedelijke ruimte. En Nele Witters (Centrum voor Milieukunde) focust in haar onderzoek op bodem- en luchtverontreiniging.

STUDENTEN EN BEDRIJVEN OP DATE

Zo'n 100 bijna-afgestudeerden en 25 bedrijven sloegen op 14 maart aan het 'daten'. De Limburgse Jobdate bood hen de uitgelezen kans om de eerste contacten te leggen tijdens een reeks informele gesprekken.

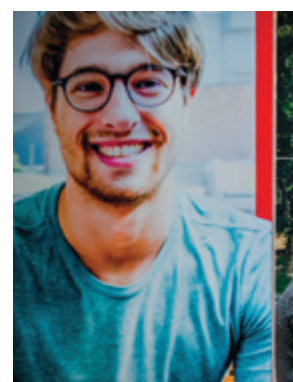
De Limburgse Jobdate (een organisatie van Hermes Alumni en UHasselt) biedt jongeren de gelegenheid om op een meer informele manier kennis te maken met potentiële werkgevers (en vice versa). Daarvoor deden ze een beroep op de *Conversation Starter* – ontwikkeld door UHasselt-alumni Niels Peetermans en Rutger Bevers. Dat platform helpt deelnemers een heel eind op weg naar de juiste gesprekspartner. Zo konden bedrijven in de aanloop naar de

Jobdate, met een simpele klik, al interessante profielen screenen en afspraken inplannen.

Voor de Limburgse Jobdate wisten organisatoren Hermes Alumni en UHasselt trouwens enkele kleppers uit het bedrijfsleven – Accenture, Cegeka, Van Havermaet, KPMG.. – te strikken. In totaal schoven zo'n 100 jongeren en 40 *recruiters* aan.

VRAGEN

Het voorjaar is traditioneel volgepropt met infodagen en SID-ins. In de afgelopen weken informeerde de UHasselt duizenden jongeren over haar opleidingsaanbod.

SID-IN 2017

STAAT VRIJ

Zo'n 200 personeelsleden voerden meer dan 4.750 gesprekken op 5 SID-ins (Leuven, Gent, Antwerpen, Kortrijk en Genk). Alleen al in Genk werden er meer dan 2.000

UHasselt-opleidingsbrochures verspreid. Op de 3 infodagen beantwoordden meer dan 200 personeelsleden vragen van bijna 1.750 leerlingen. En meer dan 35 enthousiaste profen trokken naar 30 secundaire scholen om jongeren te vertellen wat de UHasselt voor hén kan betekenen.

JEROEN EN SIEN DRIJKONINGEN: UHASSELT-DOCTORANDI EN COLLEGA'S

“AAN EEN HALF WOORD
GENOEG OM ELKAAR
TE BEGRIJPEN”

Jeroen en Sien Driekoningen – broer en zus – gingen allebei wetenschappen studeren aan de UHasselt. En nadat ze allebei (met twee jaar verschil) doctorerden, werken ze vandaag samen in het Instituut voor Materiaalonderzoek. Hoe dat zo bevalt, dag in dag uit samenwerken met je broer/zus? Letterlijk lijnrecht tegenover elkaar? UHasselt Magazine ging het hen vragen.

Sien ging chemie studeren, Jeroen fysica. Zit die liefde voor wetenschappen in de Driekoningen-genen, vraag je je dan af? “We hebben het alleszins niét van thuis uit meegekregen”, zegt Jeroen. “Onze ouders hebben geen enkele link met wetenschappen. Maar als je in de middelbare school wiskunde-wetenschappen volgt, is fysica niet meteen een vreemde studiekeuze, natuurlijk. Bij Sien lag dat wel anders.”

Sien: “Ik volgde Latijn-wiskunde en had maar één uur chemie achter de kiezen. Maar omdat ik chemie zó boeiend vond, heb ik niet getwijfeld. Die keuze heb ik me trouwens geen seconde betreurd. Ook al was ik na dat eerste hoorcollege aan de UHasselt toch eventjes in paniek. *(Lacht)* In amper een uur tijd had de prof letterlijk alle leerstof van de middelbare school behandeld.”

Sien, heeft jouw broer je beïnvloed in de keuze voor de UHasselt?

Sien: De subtiele hint kwam eerder van mijn ouders. Jeroen had twee jaar eerder immers eerst een omweg via Leuven gemaakt.

Jeroen: Ik was thuis wel altijd positief over de UHasselt. Vanaf de eerste week voelde ik me daar goed. Ik zat in een kleine, gezellige klasgroep waarin ieder-

een het goed kon vinden met elkaar. En het contact met de proffen was laagdrempelig. Dat beviel mij ontzettend.

Spraken jullie met elkaar over de keuze om te doctoreren?

Jeroen: Eigenlijk niet. We hebben allebei onze masteropleiding in Leuven gedaan, dus die periode zagen we elkaar niet zo vaak. En toen ik opnieuw in Diepenbeek startte, zat Sien in Leuven.

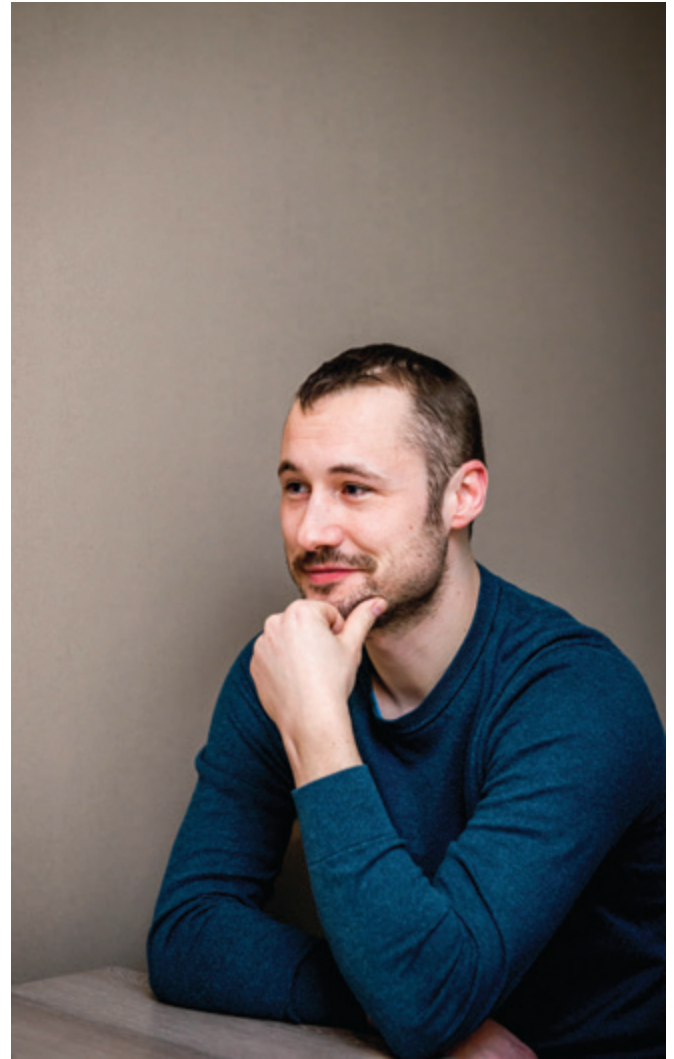
Sien: Doctoreren was voor mij altijd wel een optie, los van Jeroens keuze. In de chemie creëert een doctoraat boeiende carrièrekansen. Dat de onderzoektopics van imomec mij interesseerden, had ik al gemerkt toen ik mijn bachelorproef maakte. Maar ik had ook de kans om in Leuven te doctoreren. Eerlijk gezegd: de enige reden waarom ik getwijfeld heb om naar Diepenbeek te komen, was het feit dat Jeroen daar al zat. Ik wou absoluut *niet* dat mensen zouden denken dat ik mijn broer achterna liep.

HALF WOORD

Hielp het dat jullie eenzelfde traject aflegden?

Jeroen: Doctoreren is een emotionele rollercoaster. Een traject dat bij iedereen gelijkaardig verloopt. Het eerste jaar start je ►

“Doctoreren zag ik altijd wel als een optie. Los van Jeroens keuze.”

vol goede moed aan dat nieuwe avontuur. Het tweede jaar groeit je vertrouwen, want het onderzoek gaat in stijgende lijn. Het derde jaar begin je te panikeren omdat het allemaal niet snel genoeg gaat. En het vierde jaar is er de continue stress én de volharding... Want het móet gewoon af.

Sien: Het was wel fijn dat mijn broer die fases herkende en benoemde. Als je weet dat het bij iederéén op die manier verloopt, dan motiveert dat wel om op de juiste momenten een tandje bij te steken. Maar ook de andere teamleden herkenden de signalen, natuurlijk.

Nu werken jullie zelfs samen in hetzelfde team. Hoe evident is dat?

Jeroen: Het laatste nekgreep-moment dateert van meer dan vijftien jaar geleden, als je dat bedoelt. *(Lacht)* We zijn allebei goed georganiseerd en werken heel goed samen. Dat we broer en zus zijn, speelt op de werkvloer eigenlijk niet.

Sien: Je kent elkaar natuurlijk door en door en begrijpt elkaar ook met een half woord. Dat is fijn. Tegelijkertijd zal ik daardoor ook sneller mijn irritaties laten blijken naar Jeroen dan naar anderen. Als hij mij, bijvoorbeeld, probeert te helpen met een computer-technisch probleem en het gaat niet snel genoeg, dan krijgt hij er wel méér van langs dan andere collega's *(lacht)*.

Jeroen: Maar precies omdat ik haar ken, neem ik daar ook geen aanstoot aan. Dat maakt de dingen makkelijker.

VRIJHEID

Praten jullie in het weekend veel over jullie werk?

Sien: Verder dan 'Ik heb die stalen op je bureau gelegd', gaat dat niet. Er is op dit moment ook weinig te vertellen. We zien elkaar elke dag en weten perfect waarmee de ander bezig is.

Jeroen: Als Sien binnenkort de academische wereld inruilt voor de industrie zal dat vanzelf wel veranderen. Ik ben nu al benieuwd naar wat ze daar gaat doen.

Ga jij dit keer Sien achterna, Jeroen?

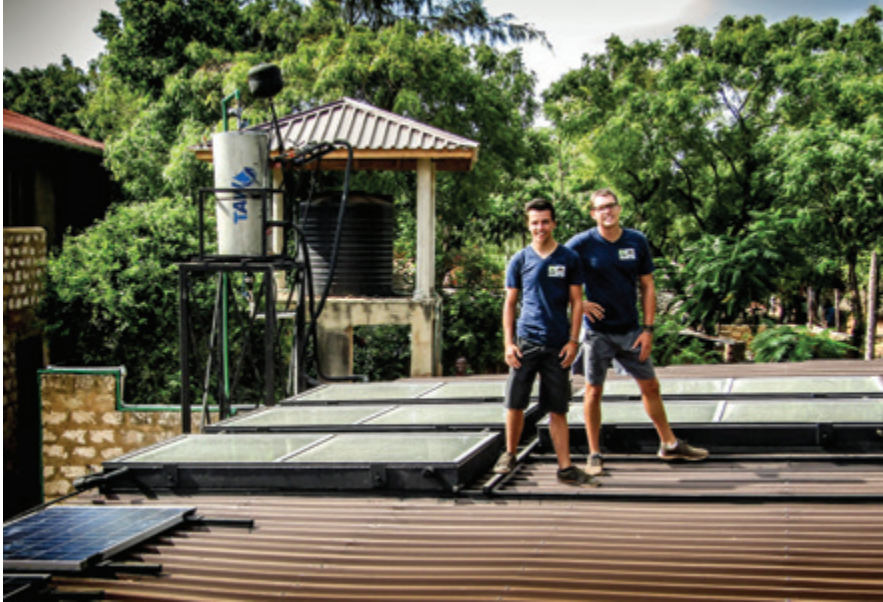
Jeroen: In de academische wereld heb je veel vrijheid. Je houdt zélf het stuur vast en kiest voor een groot stuk in welke richting je jouw onderzoek ontwikkelt. Kom je in de industrie onderweg iets interessants tegen, dan moet je toch focus houden. Mij zou dat wat afschrikken. Zolang de onderzoeksprojecten waaraan ik bij imo-imec werk mij inhoudelijk blijven boeien, blijf ik graag aan de UHasselt. *(Lacht)* En dient er zich op een dag tóch geen leuk project meer aan, dan treed ik misschien voor de verandering eens in Siens voetsporen. ■

**In de
universiteit
van vandaag
is vernieuwing
de enige
traditie.**

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

DUURZAAM KOKEN, DANKZIJ UHASSELT-STUDENTEN

Ontwerp en bouw een duurzame en goedkope kookinstallatie voor een dorpschool in Kenia. Met die opdracht trokken masterstudenten industrieel ingenieur Jason Serdons en Sven Bonhomme in oktober voor drie maanden naar Ukunda. Het project, gerealiseerd in samenwerking met vzw *Students voor Energy in Africa*, kadert in hun masterproef.

Aan de basisschool in Ukunda krijgen de 450 leerlingen twee keer per dag een maaltijd. Maar koken gebeurde tot voor kort nog op hout. Dat is niet alleen slecht voor het milieu, het kost ook handenvol geld. Een zonneboiler bleek een duurzamer alternatief.

De ingenieursstudenten organiseerden niet alleen een benefietactie om de installatiekosten

van 6.000 euro te verzamelen. Ze trokken ook naar Kenia om – met de hulp van de lokale bevolking – de zonneboiler effectief te bouwen. “Dit project is een schitterende manier om technologische kennis en expertise in de praktijk te implementeren. En dat is één van de kernelementen van onze opleiding”, aldus prof. dr. ir. Wim Deferme.

“BRENG ENERGIEREGULATORE ONDER BIJ PARLEMENT”

Om de onafhankelijkheid én verantwoording van energieregulatoren te kunnen garanderen, zouden die waakhonden ondergebracht moeten worden bij het parlement. Dat is het advies van Laura De Deyne, die in haar doctoraatsonderzoek de juridische positie van energiewaakhonden in ons land analyseerde.

“Hoewel energieregulatoren zoals CREG en VREG al decennialang bestaan, zijn er nog geregeld spanningen tussen de waakhonden en de regering, het parlement en de energiespelers. Het is belangrijk dat regulatoren de energiemarkt onafhankelijk

kunnen controleren, om zo de concurrentie en transparantie op de markt te vrijwaren. Maar het is niet evident om die onafhankelijkheid te verzoenen met de noodzaak aan controle op de regulator.”

In plaats van de controle over de waakhond in handen te geven van de minister, laat je die best over aan het parlement – aangevuld met een sterke controle door de rechter en aanzienlijke participatie door alle stakeholders. “Zo creëer je een onafhankelijke én verantwoordelijke regulator”, aldus De Deyne.

UHASSELT-STUDENTEN EERSTE ‘PITCH PLEASE’

Met hun zoekertjes-app ‘WorkBridge’ hebben UHasselt-studenten Kobe Kellens (industrieel ingenieur), Arno Vandersmissen (industrieel ingenieur) en Tom Marchand (wiskunde), samen met PXL-teamgenoot Dries Kerkhofs, de eerste editie van ‘Pitch Please’ gewonnen.

Via ‘WorkBridge’ kunnen ouders zoekertjes voor (lastige) klusjes (grasmaaien, poetsen, boodschappen...) insturen. Geïnteresseerde jongeren kunnen zich daar dan voor aanmelden. Net zoals bij een interimkantoor

KINDERUNIVERSITEIT GAAT EXTRA LARGE

Tijdens een eXtra-large editie van Kinderuniversiteit, op 25 februari, stond een explosie aan leuke fysica-experimenten op het menu.

Voor deze XL-editie sloegen de UHasselt, Stad Genk, C-Mine en de Technologiebende de handen in elkaar. Op het menu? Proefjes met o.m. vloeibare stikstof en lichtgevende augurken. Dé klepper was een experiment met... tennisballen op de schachtbok – een reconstructie van het experiment van Galileo op de Toren van Pisa.

Daarmee was de pret niet over. Op 4 maart lanceerden jongeren op *Rocket Science*, in Cosmodrome, hun zelfgemaakte waterraket.

NTEN WINNEN 'PLEASE'

STUDENTEN VOLGEN WERKEN BOUWCAMPUS MEE OP

Zes UHasselt/PXL-studenten van drie verschillende opleidingen (onder meer architectuur en industrieel ingenieur) zullen de komende maanden de werken aan de 'Bouwcampus' in Diepenbeek mee opvolgen.

Het reallifeproject, waarbij theorie naadloos overgaat in praktijk, is een samenwerking met Confederatie Bouw Limburg. De Bouwcampus in Diepenbeek moet de spil worden van de Limburgse bouwsector. Het huisvest zowel Confederatie Bouw Limburg als de *Construction Academy* (die de kennis en innovaties rond bouw moet laten doorstromen naar het werkveld).

ACHT AANBEVELINGEN VOOR EEN VEILIGERE ZORG

Er wordt in België hard getimmerd aan een goede patiëntveiligheid, maar het kan en moet nog beter. In een 'White Paper' formuleren UHasselt-onderzoekers acht aanbevelingen om die veilige zorg te versterken.

1. Maak van veiligheidscultuur een topprioriteit.
2. Ontwikkel een gecoördineerd overzicht van hoe (on)veilige zorg in ziekenhuizen ontstaat.
3. Creëer een gemeenschappelijke set veiligheidsindicatoren, die wetenschappelijk onderbouwd is en breed getoetst wordt in de praktijk.
4. Investeer in wetenschappelijk onderzoek naar patiëntveiligheid.
5. Focus op het volledige zorgtraject. Besteed voldoende aandacht aan de transfer van patiënten tussen de 'lijnen' en de verschillende zorgactoren.
6. Ondersteun professionals in de zorg (verpleegkundigen, artsen, apothekers...).
7. Ontwikkel partnerschappen met patiënten en hun naasten. Investeer in nieuwe databronnen zoals ervaringen van patiënten.
8. Verzeker de veiligheid van technologie en informatica en gebruik deze optimaal.

"Met de aanbevelingen pleiten we voor een aanpak van en in het hele systeem, waarbij zowel de actoren op het terrein als de overheden een rol te spelen hebben", aldus prof. Johan Hellingens.

wordt er een wettelijk kader voorzien en zijn er afspraken rond facturatie en verzekering. "Een mooie balans tussen het economische en sociale aspect, het best haalbare idee om op korte tijd uit te voeren", luidde het oordeel van de jury. De winnaars kregen van Cegeka een cheque van 400 euro én een uitnodiging om 'WorkBridge' te pitchen aan het Hasselste schepencollege.

'Pitch Please', een initiatief van Stad Hasselt, UHasselt en Hogeschool PXL, wil de ondernemerszin bij jongeren aanwakken.

ID

GRIET VERBEECK OVER TRENDS IN DUURZAAM BOUWEN

“DE DEEL-TREND ZAL ZICH OOK IN ONS WONEN DOORZETTEN”

Elke editie scant een UHasselt-onderzoeker aan de horizon van zijn vakgebied de drie boeiendste trends. Deze editie: Griet Verbeeck over duurzaam bouwen.

1

MILIEU-IMPACT

“Over energiezuinigheid van woningen bestaan duidelijke richtlijnen, maar voor duurzaam materiaalgebruik zijn dat soort afspraken er nog niet. Niet eenvoudig voor architecten, want wat zijn duurzame materialen? Kijken we naar de CO₂-uitstoot bij de productie, het logistiek traject of de volledige levenscyclus van materialen? De *duurzame* keuzes voor natuurlijke, gerecycleerde of lokaal geproduceerde bouwmaterialen gebeuren op dit moment nog vaak intuïtief en houden geen rekening met de totale milieu-impact van een gebouw. Dat zal binnenkort veranderen. In Nederland moeten architecten die milieu-impact nu al berekenen voor elk gebouw en ook in Vlaanderen bereidt OVAM die evolutie volop voor. Onze onderzoekers werken aan een *tool* die architecten hierbij, tijdens het ontwerpproces al, kan begeleiden.”

2

DEEL JE RUIMTE

“De deel-economie zit in de lift. Concepten als autodelen of stadsmoestuintjes krijgen steeds meer ingang. Zeker bij de jonge generatie stadsbewoners. Die deeltrend zal zich ook – in verschillende vormen en gradaties – in onze manieren van wonen doorzetten. Welke ruimtes kunnen we perfect met elkaar delen zonder aan comfort in te boeten? Moeten we echt allemaal een hele grote woonkamer bouwen omdat we onze familie graag twee keer per jaar rond de feesttafel brengen? Kunnen we onze tuin, bergruimte of garage niet perfect met anderen delen? En natuurlijk moet iedereen toegang hebben tot energie en water, maar moeten we daarom zélf die verwarmingsketel of zonnepanelen *bezitten*? Zulke vragen zullen steeds relevanter worden.”

3

SLIMME TECHNOLOGIEËN

“Overheden en bedrijven investeren steeds meer in slimme technologieën om ons leven te verduurzamen. Dat is noodzakelijk, want we zullen die nodig hebben om de transitie naar hernieuwbare energienetwerken vlot en efficiënt te kunnen maken. Maar of innovaties zoals slimme meters écht gaan bijdragen tot een grote energiebesparing, betwijfel ik. In woningen die duurzaam gebouwd zijn, kan niet zó veel meer bespaard worden. In slecht geïsoleerde, lage-rendementswoningen zal zo’n meter wél effect hebben, maar is zo’n innovatieve technologie daar dan écht de duurzaamste oplossing? En wat gebeurt er met alle data die men op deze manier verzamelt? Die geven namelijk immens veel prijs over wat wij op elk moment in ons huis doen.”

Griet Verbeeck is professor duurzaamheid aan de faculteit Architectuur en kunst van de UHasselt. Ze zoekt niet alleen naar technische en architecturale antwoorden op de energieproblematiek en ecologische uitdagingen, maar legt ook sociale linkjes tussen energie- en armoedebeleid.

#UHASSELT

Interessante lezingen, boeiende evenementen en baanbrekende onderzoeksresultaten. Aan de UHasselt is er altijd wel wat te beleven. *Knowledge in action* is niet toevallig onze slagzin.

Wil je op de hoogte blijven van wat er reilt en zeilt op onze campussen? Volg ons dan via Facebook, Twitter, Instagram en LinkedIn! En check onze agenda op www.uhasselt.be!

Campus Hasselt | Martelarenlaan 42 | 3500 Hasselt
Campus Diepenbeek | Agoralaan Gebouw D | 3590 Diepenbeek
www.uhasselt.be

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

Deze brochure is gedrukt op papier gecertificeerd door de Forest Steward Council (FSC). Deze organisatie promoot en waarborgt een verantwoord bosbeheer dat economisch leefbaar, milieuvriendelijk en sociaal rechtvaardig is.